

лошо да плачешъ, защото слѣдъ врѣме този плачъ ще се прѣвърне въ много хубаво пѣене. Ама горко е на човѣка. Ще бждемъ снизходителни: той ще се научи да пѣе.

Съ тази нова енергия, която Христосъ внесе въ свѣта съ Своего възкресение, показва пътя на туй Божествено изкуство — спасението. И затова именно трѣбва да изучавате Евангелието усрѣдно. Вие казвате: „Това не разбирамъ, онова не разбирамъ, туй е потрѣбно, онуй не е потрѣбно, това е право, онова не е право“. Питамъ кое е право? Нѣкои хора не искатъ да страдатъ, не искатъ да пѣятъ, други не искатъ да работятъ. Какво искатъ, тогава? Плачътъ е едно упражнение; той е прѣминаване къмъ пѣене. Мотиката и тя сжшо има своя тонъ. Да работишъ съ мотика, да я вдигашъ и слагашъ — това значи да биешъ тжпанъ. А трѣбва да се бие тжпанътъ. Вдигашъ брадва и я слагашъ — това сж звънциѣтъ въ една музика. И когато вдигашъ мотиката и копаешъ, и тогава трѣбва да мислишъ, трѣбва да си казвашъ: „Господарѣтъ ме гледа — трѣбва да зная ритмически да слагамъ тази мотика“. Сѣчи дърва, но ги сѣчи по всички правила на изкуството. Ние казваме: „Това е безсмислено, онова е безсмислено“. Че, тогава, кое има смисълъ въ живота? Най-малкиѣ нагледъ работи, на които отдаваме най-малко значение, иматъ най-голѣмо съдържание въ себе си.

Възкресението е единъ процесъ, който Духътъ Божи изврѣшва въ нашия животъ, единъ великъ процесъ, чрѣзъ който Богъ възстановява тази първоначална хармония. Единъ день, когато вашитѣ уши се отворятъ и почнете да слушате малко по-